

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: utrzymanie PKK w wykazie organizacji terrorystycznych nie jest już uzasadnione, ponieważ PKK nie jest organizacją terrorystyczną.
2. Zarzut drugi: nazwisko skarżącego nie powinno znajdować się w rzeczonym wykazie, ponieważ nigdy nie został on skazany za czyn związany z prowadzeniem działalności terrorystycznej. Nie zostały mu również postawione takie zarzuty.
3. Zarzut trzeci: nie zostało udowodnione, jakoby skarżący prowadził działalność terrorystyczną, względnie mógł zostać powiązany z tego rodzaju działalnością. Twierdzenie, w myśl którego dokonywał on werbunku oraz brał udział w finansowaniu takiej organizacji, nie zostały poparte dowodami.
4. Zarzut czwarty: naruszone zostały prawa podstawowe skarżącego, mianowicie prawo do obrony i prawo do skutecznego środka prawnego, jako że nie miał on możliwości podjęcia obrony co do przypisywanych mu czynów.
5. Zarzut piąty: zaskarżone akty Rady zostały niedostatecznie uzasadnione, biorąc pod uwagę brak dostatecznych dowodów dla zastosowania sankcji.
6. Zarzut szósty: został naruszony art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, ponieważ Rada nie przedstawiła dokładnych informacji ani dokumentów wykazujących podjęcie decyzji przez właściwą władzę w rozumieniu przywołanego przepisu.

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — Deutsche Telekom/Parlament i Rada

(Sprawa T-161/19)

(2019/C 172/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Telekom (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz, B. Langeheine i J. Blanco Carol)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną;

— stwierdzenie nieważności art. 50 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 (¹);

— obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami zastępstwa procesowego i innymi kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieważności art. 50 zaskarżonego rozporządzenia ze względu na to, że art. 114 TFUE nie stanowi właściwej podstawy prawnej.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności art. 50 zaskarżonego rozporządzenia z zasadą subsydiarności i braku jego uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności art. 50 zaskarżonego rozporządzenia z zasadą proporcjonalności i braku jego uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia w postępowaniu zastosowanym w celu przyjęcia art. 50 zaskarżonego rozporządzenia zasad lepszego stanowienia prawa.
5. Zarzut piąty dotyczący ograniczenia przez art. 50 zaskarżonego rozporządzenia podstawowego prawa własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej przysługujących skarżącej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz.Ź. 2018, L 321, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — Telefónica i Telefónica de España/Parlament i Rada

(Sprawa T-162/19)

(2019/C 172/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Telefónica, SA (Madryt, Hiszpania) i Telefónica de España, SA (Madryt) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz, B. Langeheine i J. Blanco Carol)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 50 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 (¹);
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami zastępstwa procesowego i innymi kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.